

Πέμπτη, 13 Νοεμβρίου 2014

Συνέντευξη με τη Νικόλ - Άννα Μανιάτη - Γράφει η Κλειώ Τσαλαπάτη

Ετικέτες Συνεντεύξεις – Ερωτηματολόγια

Την κ. Νικόλ – Άννα Μανιάτη την γνώριζα ονομαστικά σαν συγγραφέα από τα πρώτα της βιβλία, των εκδόσεων "Ωκεανίδα", τα οποία έβλεπα τυχαία στα βιβλιοπωλεία και στις διάφορες εκθέσεις βιβλίου. Δεν είχε τύχει, όμως, ποτέ να διαβάσω κάποιο μυθιστόρημά της. Πριν λίγα χρόνια έκανα την αρχή με «Το Τίμημα», το οποίο και με ενθουσίασε, και έκτοτε έβαλα στόχο μου να διαβάσω όλα της τα βιβλία.

Αυτό που διαπίστωσα είναι ότι όλα, ανεξαιρέτως, τα μυθιστορήματά της αξίζουν να διαβαστούν. Όλα καταφέρνουν να κερδίσουν την προσοχή και το αμέριστο ενδιαφέρον των αναγνωστών από την πρώτη κιάλας σελίδα, σε σημείο τέτοιο που να αγωνιούν να προχωρήσουν παρακάτω και να φτάσουν στην τελευταία σελίδα. Κάθε ένα μυθιστόρημα της κ. Μανιάτη άπτεται και κάποιου διαφορετικού θέματος με πολλές, πάντοτε, προεκτάσεις. Κάθε βιβλίο της, πέρα του βασικού κοινωνικού ύφους του, έχει και μια διαφορετική χροιά, άλλοτε δραματική, άλλοτε μεταφυσική, άλλοτε αστυνομική και άλλοτε περιπετειώδη.

Συμπεράνα λοιπόν, έχοντας πλέον διαβάσει και τα εννέα εκδοθέντα μυθιστορήματα της κ. Μανιάτη, ότι πρόκειται για μία συγγραφέα με αστείρευτη φαντασία, με εκπληκτικό χειρισμό της γλώσσας, που – χωρίς να χρησιμοποιεί περίτεχνες και δύσκολες λέξεις – αποτυπώνει στο χαρτί τη σκέψη της ποιοτικά, κομψά και κατανοητά, με υποθέσεις και πλοκές ποικίλες και άκρως ενδιαφέρουσες, οι οποίες κεντρίζουν συνεχώς το ενδιαφέρον του αναγνώστη και με σεβασμό πάντα προς αυτόν, καθώς ό,τι περιγράφεται σε κάθε βιβλίο της είναι απόλυτα τεκμηριωμένο, μην αφήνοντας κανένα περιθώριο αμφισβήτησης, ή παρανόησης.

Είναι ιδιαίτερη τιμή για μένα το γεγονός ότι δέχτηκε να μου παραχωρήσει την ακόλουθη συνέντευξη, καθώς – απ’ όσο γνωρίζω – αυτό δεν είναι κάτι που κάνει αδιακρίτως, ούτε συχνά. Την ευχαριστώ θερμά, της εύχομαι ολόψυχα καλή επιτυχία σε κάθε βιβλίο της και αναμένω, όπως και οι υπόλοιποι Φίλοι και αναγνώστες, το επόμενο βιβλίο της!

1) Κ. Μανιάτη, μας έχετε δώσει ένα αξιόλογο συγγραφικό έργο 9 μυθιστορημάτων, με ποικίλα και ξεχωριστά θέματα και, απ’ όσο γνωρίζω, πρόκειται σύντομα να εκδοθεί και το επόμενο βιβλίο σας. Πότε νιώσατε την ανάγκη, την επιθυμία ή την παρόρμηση να συγγράψετε και γιατί;

Δεν ήταν ποτέ ανάγκη ή παρόρμηση. Ήταν τρόπος έκφρασης και εξωτερίκευσης. Ήθελα να εκφράσω πολλά σαν μαθήτρια, ακόμα, του Γυμνασίου, αλλά δεν μπορούσα να τα συζητήσω με συμμαθήτριες. Έτσι, έγραφα διηγήματα που περιέπεσαν στην αντίληψη της καθηγήτριας μου, της κίνησαν το ενδιαφέρον και άρχισαν να δημοσιεύονται. Με το τέλος της μαθητικής ζωής άρχισε ο αγώνας επιβίωσης. Η ζωή είναι απαιτητική σύντροφος. Όταν ξανάρχισα πάλι να γράφω, έγραφα για μένα. Πιο ώριμη, με περισσότερο χρόνο και πολλές εμπειρίες πίσω μου. Είχα πέντε βιβλία έτοιμα στο συρτάρι και από καθαρή σύμπτωση βρέθηκε στα χέρια εκδότη ένα από αυτά. Άρεσε και εκδόθηκε το πρώτο. Η συστολή που ένιωσα και το δέος όταν το είδα στα βιβλιοπωλεία είναι ακόμα δυνατή μέσα μου. Έκτοτε, πήραν το δρόμο τους όλα, όχι με τη σειρά που γράφτηκαν όμως.

2) Έχω διαβάσει όλα σας τα βιβλία, τα έχω αγαπήσει και έχω εντυπωσιαστεί από την ποικιλομορφία των θεμάτων σας. Από πού αντλείτε την έμπνευση για κάθε έργο σας;

Μα, από την ίδια τη ζωή γύρω μας. Λίγη ευαισθησία, λίγη παρατηρητικότητα, μεγάλη δόση φαντασίας και ικανότητα έκφρασης είναι η απαραίτητη για μένα συνταγή που – ευτυχώς – έρχεται αβίαστα. Η ζωή είναι ανεξάντλητη και πλούσια σε περιστατικά, ιστορίες, γεγονότα ιδιαίτερα δραματικά. Μια ματιά χρειάζεται, λίγη κατανόηση και δύναμη να μπεις στη θέση του άλλου και έχεις έτοιμη την ιστορία. Γι’ αυτό και τα θέματα είναι ποικίλα και διαφέρουν το ένα από το άλλο.

3) Πότε, πού και πώς προτιμάτε να συγγράφετε; Υπάρχει κάποια συγκεκριμένη ώρα, διάθεση, ή τόπος που να σας προδιαθέτει να γράψετε, ή είναι κάτι που ‘ρέει’ αβίαστα από μέσα σας συνέχεια;

Πολλές φορές με «δυναστεύουν» οι ιδέες, και η ανάγκη εξωτερίκευσης – έστω στο χαρτί – είναι κυρίαρχη. Δεν υπάρχει χρόνος ή τόπος συγκεκριμένος, ούτε πρόγραμμα ή χρονοδιάγραμμα.

4) Στα βιβλία σας έχετε καταπιαστεί με διαφορετικές καταστάσεις, κατηγορίες ανθρώπων, επαγγελματικές ορολογίες, ψυχολογικά και μεταφυσικά φαινόμενα, τοποθεσίες και χώρες. Πιστεύετε πως το επιστημονικό υπόβαθρο είναι απαραίτητο στη συγγραφή ενός βιβλίου, ή αρκεί το έμφυτο συγγραφικό ταλέντο;

Οι εμπειρίες είναι το σημαντικό και φυσικά ο σεβασμός στον αναγνώστη. Αυτά που γράφω, όσο γνώστρια και να είμαι, πρέπει να τεκμηριώνονται, ειδικά η ψυχολογία του κάθε ήρωα που εκφράζω. Οι ενέργειες τους πρέπει να αναλύονται από τον τρόπο σκέψης τους. Για να γίνει αυτό χρειάζεται μελέτη ψυχολογικών συγγραμμάτων. Όσο για τοποθεσίες και χώρες αναφέρω μόνο όσες γνωρίζω από πείρα. Δεν θα μπορούσα ποτέ να περιγράψω μια τοποθεσία χωρίς να έχω προσωπική άποψη. Ούτε να αντλήσω πληροφορίες από το ίντερνετ. Νομίζω ότι ξεγελάω τον αναγνώστη. Στην περίπτωση της «Κόρης του Φεγγαριού», το σπίτι, η γειτονιά του Λονδίνου, και οι περιοχές που περιγράφω είναι προσωπικά βιώματα.

5) Η συγγραφέας Νικόλ – Άννα Μανιάτη είναι και αναγνώστρια; Ποια είναι τα αγαπημένα σας βιβλία και συγγραφείς; Θεωρείτε ότι έχετε δεχθεί επιρροές από κάποιους στο δικό σας τρόπο γραφής, ή θεματολογίας;

Φανατική αναγνώστρια. Πολλά τα αγαπημένα βιβλία, ειδικά των κλασικών συγγραφέων, που δεν χρειάζεται να απαριθμήσω για να μην κουράζω. Καθώς και ξένη λογοτεχνία αφού εδώ που ζω έχω μεγαλύτερη άνεση χρόνου. Θαυμάζω πολλούς συγγραφείς, Έλληνες και ξένους, μα δεν αφήνω να με επηρεάσουν. Καθένας μας έχει το προσωπικό στυλ έκφρασης και σκέψης. Από σύγχρονους Έλληνες ομότεχνους προτιμώ να μην αναφέρω κάποια ονόματα για πολύ ευνόητους λόγους.

6) Στα βιβλία σας, υπάρχουν κάποια μηνύματα που θέλετε να 'περάσετε' στους αναγνώστες σας και σε ποιο είδος αναγνωστικού κοινού, συνήθως, απευθύνεστε μέσα από το έργο σας;

Αν ένα βιβλίο δεν έχει κάποιο μήνυμα να περάσει, δεν προβληματίζει, δεν προκαλεί δυνατά συναισθήματα - πολλές φορές αντιφατικά - τότε δεν προσφέρει τίποτα. Όταν κλείνεις ένα βιβλίο και νιώθεις την ανάγκη να σκεφτείς τα «γιατί», όταν θυμώνεις, μισείς, δικαιολογείς

και συμπάσχεις με τον «χάρτινο» ήρωα και θέλεις λίγο χρόνο να μεταπηδήσεις σε ένα άλλο ανάγνωσμα, όταν μετά από καιρό θυμάσαι ακόμα τα συναισθήματα που σου έχει προκαλέσει, τότε ο συγγραφέας κάτι προσφέρει. Αν απλά το κλείσεις και ξεχνάς μετά από λίγο καιρό τι έχεις διαβάσει, τότε... απλά σου προσφέρει λίγη ψυχαγωγία. Εξαιρούνται φυσικά τα βιβλία με χιούμορ και κωμωδία που σου ανεβάζουν τη διάθεση. Αυτά χρειάζονται ειδικό ταλέντο έκφρασης.

7) Από όσο γνωρίζω, διαμένετε μόνιμα στο Λονδίνο και επισκέπτεστε συχνά την Ελλάδα, ενώ η καταγωγή σας είναι από την Κύπρο. Έχει επηρεάσει ο ξένος τρόπος ζωής την γραφή σας, έχετε δεχθεί κάποια ερεθίσματα από την αγγλική νοοτροπία και ποια είναι αυτά;

Σε κάποια ραδιοφωνική συνέντευξη με αποκάλεσαν «η συγγραφέας των τριών πατρίδων». Μου απηύθυναν παρόμοια ερώτηση και η απάντησή μου θα είναι η ίδια. Όπου και να ζω, όσο και να ταυτίζομαι με τη ζωή της χώρας που ζω, είμαι Ελληνίδα στη ψυχή. Σκέφτομαι, εκφράζομαι, αισθάνομαι Ελληνίδα. Η γραφή μου απευθύνεται σε Ελληνίδες και Έλληνες, στην ψυχοσύνθεση του λαού που ανήκω, στον τρόπο σκέψης, αντίδρασης, συναισθήματος, ψυχικής έκφρασης. Δεν θα μπορούσα να γράψω διαφορετικά.

8) Τα βιβλία σας, αν μπορούσαμε να τα κατηγοριοποιήσουμε, θα διακρίνονταν σε κοινωνικά («Το Τίμημα», «Όταν Κλαίνε Τ' Αστέρια»), περιπέτειες («Οι Μούσες Της Σιωπής», «Η Κόρη Του Φεγγαριού», «Και Η Ελπίδα Γύρισε Ξανά», «Πίσω Απ' Τον Καθρέφτη»), δραματικά («Αόρατος Δεσμός», «Κομμένα Λουλούδια»), μεταφυσικά («Ο Ύπνος Των Χιλίων Ημερών»)... Υπάρχει κάποιο είδος λογοτεχνίας το οποίο προτιμάτε περισσότερο από τα άλλα και γιατί;

Δεν έκανα ποτέ αυτόν τον διαχωρισμό. Αντλώ όλες τις ιδέες από την ίδια τη ζωή. Μέχρι τώρα τα θεωρούσα κοινωνικά. Τα μόνα που διαφέρουν είναι το «Και η ελπίδα γύρισε ξανά...», που έχει δράση, περιπέτεια, σασπένς, απαγωγή, αστυνομικό κυνηγητό και ερωτικό στοιχείο και που σύντομα θα επανεκδοθεί από τις εκδόσεις «Ψυχογιός» και το ανέκδοτο «Εξήντα βήματα», που είναι και αυτό αστυνομικό με έντονο κοινωνικό χαρακτήρα.

9) Πιστεύετε ότι ο συγγραφέας θα έπρεπε να ασχολείται με διαφορετικά είδη λογοτεχνίας και να πειραματίζεται ρισκάροντας το αναγνωστικό του κοινό, ή να εμμένει στο είδος που τον έχει καθιερώσει;

Αν από τα πρώτα βιβλία δώσεις ποικιλόμορφο στίγμα γραφής δεν νομίζω ότι ρισκάρεις. Το αναγνωστικό σου κοινό σε ακολουθεί για πολλούς άλλους λόγους. Το συναίσθημα που του προκαλείς, τον προβληματισμό, τον κατανοητό τρόπο γραφής και πάνω από όλα τον σεβασμό για τον ίδιο. Αν από την αρχή προσφέρεις το ίδιο είδος πάλι, οι αναγνώστες σου θα σε ακολουθούν αν τους συγκινήσεις από το πρώτο και δεύτερο βιβλίο. Γράφω διαφορετικά θέματα κάθε φορά, όσοι με «ακολουθούν» ξέρουν ότι με κάτι καινούριο θα καταπιαστώ σε κάθε βιβλίο και αυτό περιμένουν από μένα. Το μόνο που δεν θα ασχοληθώ ποτέ είναι ιστορίες αγάπης σαν κύριο θέμα. Προτιμώ να υπάρχει το στοιχείο αυτό σε όλα τα βιβλία, είναι απαραίτητο, αλλά δεν θα επικεντρωθώ αποκλειστικά και μόνο σε μια ιστορία αγάπης. Και μην ξεχνάμε το σημαντικότερο. Κανένας ποτέ δεν ικανοποίησε όλους. Ο κάθε άνθρωπος είναι διαφορετικός, με τη δική του ψυχосύνθεση και τρόπο σκέψης. Ο αναγνώστης επιλέγει τους συγγραφείς που τον ικανοποιούν και υπάρχει πάντα για όλους ένας αριθμός αναγνωστών που θα πιστέψουν σ' αυτόν.

10) Κλείνοντας και, αφού σας ευχαριστήσω για την τιμή και τον χρόνο που μου διαθέσατε, θα ήθελα να σας ρωτήσω σχετικά με το νέο σας βιβλίο και τα μελλοντικά σας σχέδια. Τι να περιμένουμε από εσάς και, εκφράζοντας το ερώτημα πολλών αναγνωστών, σχεδιάζετε μήπως κάποια συνέχεια στο εκπληκτικό τελευταίο σας μυθιστόρημα «Πίσω Απ' Τον Καθρέφτη»;

Υπάρχουν ανέκδοτα βιβλία που «περιμένουν» τη σειρά τους. Αυτό που δρομολογήθηκε για το 2015 είναι ο «Έκπτωτος Άγγελος», κοινωνικό, ευαίσθητο και σκληρό, αλλά ταυτόχρονα τρυφερό και με πολλή ψυχολογική ανάλυση. Γράφτηκε το 2010 και τώρα ήρθε η σειρά του, ίσως γιατί τώρα είναι πιο έτοιμο το αναγνωστικό κοινό να «δεχτεί» το θέμα του. Προηγήθηκε εκτεταμένη έρευνα για να τεκμηριώσω πολλά από τα – ευτυχώς – λίγα φαινόμενα που υπάρχουν ανάμεσα μας. Το άλλο είναι... ναι, η συνέχεια του Καθρέφτη, το «Εξήντα Βήματα» που ίσως δει το φως το 2016. Ποιος θα τα κάνει, για ποιο σκοπό, τι θα προκαλέσουν και... θα καλυφθούν τελικά; Θα το μάθετε όταν κυκλοφορήσει. Πάντως ο Αντώνης, ο ήρωας του βιβλίου μου «Πίσω Απ' Τον Καθρέφτη», δεν θα αφήσει τη φρικτή τιμωρία του – όσο δίκαιη κι αν ήταν – να τον προσπεράσει. Και υπάρχει άλλο ένα, αλλά είναι πολύ νωρίς να σας προδιαθέσω με την ιστορία και την πλοκή του. Όμως, σας ευχαριστώ για το ενδιαφέρον και την ευκαιρία που μου δώσατε. Όσο για την τιμή, αυτή ανήκει και στις δυο μας, η χαρά δική μου.

Βιογραφικό κ. Μανιάτη:

Η Νικόλ-Άννα Μανιάτη γεννήθηκε στην Κύπρο, όπου και έζησε τα παιδικά της χρόνια. Σε πολύ νεαρή ηλικία μετακόμισε με την οικογένειά της στο Λονδίνο. Σπούδασε Αγγλική Φιλολογία και είναι κάτοχος Β.Α., Ρ.Γ.Σ.Ε και Μ.Α. Ολοκλήρωσε επίσης σπουδές νοσηλευτικής τριετούς φοίτησης στο King Edward Memorial Hospital.

Το 1978 εγκαταστάθηκε στην Αθήνα, όπου αρχικά εργάστηκε ως καθηγήτρια Αγγλικών, ενώ αργότερα άνοιξε δικό της Κέντρο Ξένων Γλωσσών, το οποίο διεύθυνε επί 18 χρόνια. Στο διάστημα αυτό εξέδωσε με επιτυχία τέσσερα εκπαιδευτικά βιβλία, τρία από τα οποία εγκρίθηκαν από το Υπουργείο Παιδείας. Το τέταρτο κυκλοφόρησε από το διεθνή εκδοτικό οίκο Longman. Υπήρξε επίσης εισηγήτρια εκπαιδευτικών σεμιναρίων και μέλος εξεταστικών επιτροπών για την ξενόγλωσση παιδεία. Στο ενεργητικό της περιλαμβάνονται και πολλές δημοσιεύσεις εκπαιδευτικών άρθρων.

Από τις εκδόσεις "Ωκεανίδα" έχουν κυκλοφορήσει: «Και Η Ελπίδα Γύρισε Ξανά...», «Η Κόρη Του Φεγγαριού», «Οι Μούσες Της Σιωπής», «Όταν Κλαίνε Τ' Αστέρια» και «Το Τίμημα».

Από τις εκδόσεις "Ψυχογιός" κυκλοφορούν τα μυθιστορήματά της: «Κομμένα Λουλούδια», «Αόρατος Δεσμός», «Όψνος Των Χιλίων Ημερών» και «Πίσω Απ' Τον Καθρέφτη».

Για απευθείας επικοινωνία με τη συγγραφέα μπορείτε να επισκεφθείτε το ιστολόγιό της (blog): <http://nicolannamaniati.blogspot.gr/>

(Πηγή: www.psichogios.gr)

Αναρτήθηκε από ΚΛΕΙΩ ΤΣΑΛΑΠΑΤΗ - ΝΙΚΟΛΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ στις Πέμπτη, Νοεμβρίου 13, 2014